

РЕШЕНИЕ

№ 352

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 09 април 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на втори април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д.№169** по описа на съда за **2014** година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **Регионална Дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“)** - Перник против решение №40 от 28.01.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №1809 по описа на съда за 2013 г.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №34-0000397 от 30.09.2013 г. издадено от Главен инспектор към РД „АА“ срещу П.Н.Т., с което за нарушение по чл. 89, т. 4 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България (Наредба №33 от 03.11.1999 г.) във вр. с чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно. Жалбоподателят възразява срещу изводите на районния съд, че процесното нарушение е маловажно в смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Пледира за липса на предпоставки, обосноваващи неналагане на административно наказание в процесния случай. От касационния съд се иска да отмени обжалваното решение и да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление изцяло.

Ответникът по жалбата – П.Н.Т. не дава становище във връзка с касационната жалба, пред съда не се явява не изпраща представител.

Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че решението на Районен съд – Перник е незаконосъобразно, поради липса на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Предлага обжалваният акт да бъде отменен, като по същество процесното наказателно постановление бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в 14-дневния преклузивен срок, от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд - Перник, касационен състав, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, обсъди доводите на жалбоподателя, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК за валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, намира касационната жалба неоснователна.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешките на съда при прилагане на закона. Извършвайки проверка в този смисъл на съдебния акт настоящият касационен състав намира, че районният съд неправилно е приел, че процесното

нарушение покрива признаците за маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не следва да бъде административно наказано.

По делото е безспорно установено от фактическа страна, че на 28.08.2013 г. след извършена проверка, на П.Н.Т., в качеството му на водач на ППС в състав – влекач марка „Ивеко“, модел „Магирус“ и полуремарке „Кроне“ СДП от кат. 04, и двете собственост на фирма „*****“ ЕООД, е съставен акт за това, че извършва обществен превоз на товари, без в момента на проверката да представи удостоверение за превоз на товари за територията на Република България.

При така установеното по фактите районният съд, при извършваната проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали същото е приел от правна страна, че производството е протекло при спазване на процесуалните правила за неговото водене, както и че актовете обективирали го са съставени и издадени от компетентни органи и в кръга на правомощията им.

Разгледал съществото на спора районният съдия след проведено съдебно следствие и преценка на необходимите и относими към спора доказателства е приел за безспорно, че именно П.Н.Т., в посоченото качество на водач на ППС, виновно е реализирал състав на нарушение по чл. 89, т. 4 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. във вр. с чл. 93, ал. 2 от ЗАвтП, но че в случая приложима е разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, поради което процесното НП е отменено на това основание.

Административен съд – Перник счита решението на първата съдебна инстанция за валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на материалния закон, тъй като с деянието не е реализирана хипотезата на чл. 28 от ЗАНН.

В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието „маловажен случай“, поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на „маловажен случай“ в чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК) – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Следователно преценката, че едно административно нарушение е маловажно ще е факт в случай на наличие на сочените признаци - липса или наличие на незначителни последици или други смекчаващи обстоятелства, които правят деянието такова, с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други от същия вид. С въздигането в нарушение, наказуемо по административен ред, на „непредставянето при поискване“ на определени документи, законодателят е кодифицирал деянието, като такова с определена степен на обществена опасност, отразила се във вида и размера на наказанието. По делото не са налице данни за смекчаващи обстоятелства, които да правят нарушението такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение на обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В настоящия случай водачът е наказан за това, че във време на извършваната проверка не е представил на проверяващите при поискване изискуем документ, а именно - удостоверение (или копие на лиценз на Общността) на ППС за обществен превоз на товари на територията на Република България. Настоящият ответник, страна по трудов договор със „СПС КОМЕРС“ ЕООД, гр. Карлово, безспорно е водач на ППС, собствено на посоченото дружество, за извършване на обществен превоз на товари, следователно по смисъла на разпоредбата на чл. 89, т. 4 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. и във вр. с чл. 93, ал. 2 от ЗАвтП е задължен в това си качество, да носи у себе си и съответно да представи при поискване от контролните органи, необходимите и изброени изрично в нормативния акт документи. Без значение в случая е, че непредставеният документ е бил издаден по отношение на посоченото ППС. Това в случая не се явява изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, обуславящо приложение на чл. 28 от ЗАНН. Законодателят е отчел степента на обществена опасност на деянието и наличието на подобно смекчаващо обстоятелство, посредством предвиждането на посочения привилегирован състав на нарушението по чл. 93, ал. 1 от ЗАвтП. Сочената от

наказаното лице причина за неносене на нужния документ също не се явява изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, което да е самостоятелно основание за освобождаване от налагане на административно наказание. Не се явява изключително смекчаващо и обстоятелството, че нарушението е установено като извършено за първи път. По делото не са налични други смекчаващи отговорността обстоятелства, които поради своята многобройност да са основание за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Сред тях липсва и изключително такова, което да отличава конкретния случай от обичайните случаи от същия вид по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК и да обосновава приложението на чл. 28 от ЗАНН. Да приеме настоящия случай за маловажен за съда би означавало във всеки случай на констатирано нарушение от този вид и при посочените обстоятелства, да приема, че деянието е маловажно, с което да дерогира законодателното предвиждане за необходимост от санкция при неправомерно поведение на адресатите на закона - в случая на ЗАвтП и Наредба №33 от 03.11.1999 г.

Предвид горните изводи касационният съд намира, че Районен съд – Перник, като отменил процесното НП на посоченото основание, е приложил неправилно материалния закон и така е постановил решение, което следва да бъде отменено. Делото е изяснено от фактическа страна, а районният съд е направил своите правни изводи за безспорност по отношение извършване на деянието, самоличността на нарушителя и неговата вина, които изцяло се споделят от настоящия съдебен състав. Поради това и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, касационният съд ще се произнесе по съществото на спора, като потвърди процесното наказателно постановление, издадено в производство без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на материалния закон, с наказание определено съобразно правилата на чл. 27 от ЗАНН и служещо на целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК във вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №40 от 28.01.2014 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№1809 по описа на съда за 2013 г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №34-0000397 от 30.09.2013 г. издадено от Главен инспектор към Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ срещу П.Н.Т., ЕГН *****, с което за нарушение по чл. 89, т. 4 от Наредба №33 от 03.11.1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България във вр. с чл. 93, ал. 2 от Закона за автомобилните превози е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 (петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/
/п/